

“... COLLIR LA FLOR I CALCIGAR LA PLANTA ...”

Aquesta manera de diure mos presenta un ensenyament moral immediat, i mos presenta un significat fort i eloqüent, que, clarament, va més enllà de la suggestiva metàfora, és a diure de la planta i de la flor, que per això fa referiment a una gran varietat de situacions i de comportament humans.

Lo referiment és a bastança clar i és un convit a reflectir sobre la nostra manera de mos comportar vers coses i sobretot persones.

Un comportament que és la temptació de nosaltres hòmens, que perdem el bon sentit i quan fem prevaler els nostres egoïsmes, no mos acontentem, i no solament collim la flor, és a diure fem mal per acontentar el nostre caprici, exercitant prepotències o injustícies, i en demés, després de haver acollit

la flor, com presos de un raptus, que són sempre més freqüents, calciguem la planta, amb gust sàdic i amb resultat clarament desastrós, perquè mai més podem collir altres flor de aquella planta.

Tot això mos té de portar a una reflexió, perquè aquest comportament lo podem aplicar a les situacions més diverses: el raonament i la conclusió moral seran sempre el mateixos i el resultat no canvia, i nos trobem sota dels ulls situacions en les quals constatem que inevitablement preval l'egoisme, l'arrogància i la prepotència.

Crec que no hi sigui menester de fer exemples, són talment tants aquells que cada dia la nostra experiència nos porta a veure, a voltes a viure i voltes a patir.

Calcigar la planta vol diure despreciar la cosa, la situació o

la persona que de una menra o altra ha general la flor, que ha dat vida a la flor, que pot ésser una filla o un fill.

Vito Loy